



เพื่อนครู ผู้เป็นกัลยาณมิตรทุกท่าน ท่านผู้มีเกียรติ

การมาประชุมร่วมกัน ณ สถานที่นี้ เป็นการรวมตัวของผู้มีความรัก ความเมตตา เห็นคุณค่าของชีวิตทั้งของตนเองและของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน บรรยากาศวันนี้จึงมีความสงบสุขในขณะที่ปรากฏการณ์ชีวิตภายนอกมีความเปลี่ยนแปลงพลิกผัน การต่อสู้กันระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติแวดล้อม ความขัดแย้งทางความคิดและความพยายามของผู้คนที่จะปรับตัว แก้ปัญหา เรียนรู้ โดยเผชิญ ผจญด้วยวิธีการผสมผสาน เพื่อเผชิญความขัดแย้งเหล่านั้น การดำเนินชีวิตในปัจจุบัน แต่ละคนจึงต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง และเราก็โชคดีที่มีผู้ชี้แนะ ช่วยชี้แนวทางที่ถูกต้องแก่เรามีให้หลงทาง คนกลุ่มหนึ่งที่ได้ช่วยสร้างฐานความรู้ ทุนความคิด และปลูกฝังความดีงาม ไว้ในจิตใจของเรา คือคุณ

การดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบันกำลังเปลี่ยนแปลงพลิกผันไปจากที่ทุกท่านเคยผ่านพบมา สื่อเทคโนโลยีและการสื่อสารออนไลน์ ได้ส่งผลทั้งดีและร้าย ในส่วนที่ดีคือ สื่อดิจิทัลได้ช่วยให้สร้างเสริม การค้นคว้ารวบรวมเนื้อหาสาระต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว สื่อสารความรู้ ความเข้าใจได้กว้างขวางชัดเจน ช่วยกระชับความสัมพันธ์กับผู้คน แม้จะอยู่ห่างไกลกัน สื่อดิจิทัลจึงช่วยให้บุคคลมีโอกาสเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา

ในทางกลับกันสื่อเทคโนโลยีก็ทำให้คนแยกตัวออกจากกันกลายเป็นสังคมคนก้มหน้า ข่าวสารที่เผยแพร่มีทั้งข่าวจริง ข่าวลวง ข่าวลือ ข่าวหลอก คนห่างไกลออกจากธรรมชาติ หลงใหลกับความสะดวกสบายชั่วคราว ราคาแพง คนมีความขัดแย้งกันมากขึ้นจนยากที่จะตัดสินความถูก-ผิด ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีจะเกิดขึ้นได้อย่างไร ในใจคน

เพียงตัวอย่างปรากฏการณ์เดียวข้างต้นก็แสดงถึงความซับซ้อนสับสน ของชีวิต
ในสังคมดิจิทัล ไม่นับถึงสังคมดราม่า สังคมแข่งขัน สังคมเหลื่อมล้ำ สังคมตรวจสอบ
และที่เริ่มเห็นความเคลื่อนไหวชัดเจน ขณะนี้คือสังคมประชาธิปไตยที่เรียกหาสิทธิ
ความเท่าเทียม ความเสมอภาคและเสรีภาพ ดังนั้น ความหมายของ “การศึกษา” จึง
เน้นการพัฒนาชีวิตและสังคม กระบวนการเรียนรู้มีวิธีหลากหลาย และบทบาทของ
“ครู” ก็เปลี่ยนจากเพียงการสอนวิชาความรู้แก่นักเรียนเท่านั้น ขยายสู่ทางเป็นผู้จัด
กระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาสมอง สองมือ และจิตใจของนักเรียน ครูมีบทบาท
สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ เป็นกัลยาณมิตรที่ช่วยให้คำปรึกษาชี้แนะและช่วยเหลือ
ศิษย์ให้มีชีวิตที่ดี

เด็กและเยาวชนทุกรุ่นทุกวัย เมื่อเข้าสู่วัยเรียนมีเวลาอยู่ที่สถานศึกษา ๔-๗
ชั่วโมงในแต่ละวัน นานพอที่ครูจะรู้จัก เข้าใจศิษย์ ถ้าได้เคยสังเกตพูดคุยนอกเวลา
เรียนได้ดูพฤติกรรม สีหน้า ท่าทางของเขา ครูจะพบว่าเขาอยากบอก อยากเล่า
ต้องการความเตตา หลังจากนั้นครูและศิษย์จะมีความผูกพันกัน ความรักและความ
ผูกพันระหว่างครูกับศิษย์นี้มีคุณค่าเกินจะประมาณ

คุณครูที่เคารพ

เมื่อชีวิตเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายอย่างแต่ก็เชื่อมโยง
กันเป็นองค์รวม มีความรัก ความเอาใจใส่
ความตั้งใจต่อกันและกัน เป็นใยโยงประสาน
มีฐานความรู้ ความคิดที่ถูกต้องช่วยสร้างศรัทธา
ระหว่างครูกับศิษย์ การศึกษาจึงเป็นกระบวนการ
ปฏิสัมพันธ์ที่ครู นักเรียน เป็นกัลยาณมิตร
แบ่งปัน แลกเปลี่ยน เรียนรู้ชีวิตร่วมกัน
เป็นบทเรียนต่อเนื่อง ไม่รู้จบ

ถ้าการศึกษาคือกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาชีวิต คนที่เป็นครูย่อมมีความ
รับผิดชอบสูงยิ่ง ต่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนา กายจิตใจและความสามารถของ
ศิษย์ให้ชีวิตของเขามีความเจริญต่อไป ครูมิได้สนใจเพียงศึกษาหลักสูตรและวิธีสอน
เท่านั้น ครูที่ดียังรู้จักสังเกตดูศิษย์ด้วย คือฟังที่เขาพูด เห็นสิ่งที่เขาทำ เข้าใจ
พฤติกรรมที่ศิษย์แสดงออก ครูจึงพร้อมที่จะช่วยให้คำปรึกษาแก่ศิษย์ได้ ผลการศึกษา
ของผู้เรียนจึงมากกว่าตัวเลขแต่มีแต่คือความทรงจำที่ฝังใจ ความผูกพัน และ
ความเอื้ออาทรต่อกัน นี่คือคุณสมบัติที่ดีของจิตใจมนุษย์ ความยั่งยืนของสังคม ที่สงบ
สุข และเกิดจากคุณค่าของความเป็นครู

การศึกษาจึงเป็นกระบวนการพัฒนามนุษย์ทั้งกายและจิตใจ ขจัดความไม่รู้
จากความเป็นทาสเงินและอำนาจไปสู่ความฉลาดรู้และอิสรภาพ ทุกคนดำเนินชีวิตที่
ปลอดภัยโปร่งโล่งเบาในสังคมที่ร่มเย็น ดังนี้

เป็นครูคือเป็นผู้สร้าง	ผู้ให้แนวทางสูงส่ง
ผู้โอบเอื้อนำทาง	อยู่ยงทั่วถ้วนมวลชน
ครูคือเทียนทองส่องสว่าง	ท่ามกลางความมืดมัว หม่น
ครูคือปฐมนิยบุคคล	ปวงชนซาบซึ่งศรัทธา
ครูจึงมิใช่ลูกจ้าง	อำพรางสอนสั่งบังหน้า
เบื้องหลังเป็นทาสเงินตรา	ไขว่คว้า อำนาจ ลาภยศ
ครูจึงเป็นวีรบุรุษ	สู้ประยุทธ์ความชั่วทั้งหมด
ครองใจครองธรรมงามด	ปรากฏแก่ตน คนเป็นครู